

kommen til Jerve, havde han undertiden kunnet mærke, at han var ved at miste sin Broders Fortrolighed. Som nu igen idag! Hvad lignede det at tage hjem efter en saadan Begivenhed, uden at de havde faaet snakket ordenlig sammen? ... Han kunde næsten ikke lade være med at ønske, at Johannes virkelig var bleven syg.

Han traf Broderen alene. Præsten gik frem og tilbage over Gulvet i sit halvtomme Arbejdsværelse, hvor kun den lille lavfodede Lampe brændte paa Pulten under Kristusbilledet. Han standsede med aandsfraværende Mine, da Doktoren kom ind.

„Er det dig?“ sagde han.

Doktoren mærkede straks paa Tonen, at han ikke var velkommen.

„Hvorfor har vi ikke set noget til dig, Johannes? Du kunde da vide, at vi ventede dig. Meta havde ogsaa gjort Anstalter for at beværte dig lidt godt ovenpaa Dagens Anstrengelser.“

„Jeg trængte til at komme hjem. Vil du bringe din Kone min Undskyldning. Det gør mig ondt, at hun har haft Ulejlighed.“

Doktoren satte sig ned, mens Præsten blev ved at spasere.

„Du er naturligvis skuffet af Resultatet idag.“

„Ja.“

„Jeg synes nu ikke, du skal være altfor ked af det, Johannes! Du slipper nu for at agere med i den politiske Heksesabbat, men det har alligevel ikke været helt omsonst, at du opofrede dig. Balduin fik du i hvert